

சுந்தர மந்திரம்

(சௌந்தர்ய லகரி)



சிந்தனைக் கவிஞர் சித.சிதம்பரத்தின்
நேரணை நோக்குப் பார்வையில் ..

பாரோர் படித்துப் புகுற வழங்கினார்

ப.கு.சித. இல்லம் மூத்துப்பட்டை, காவேரி

கனவுதாசன்

87, வயி. வீர. வீதி,

காரைக்குடி

ACCNO 32267

14-2

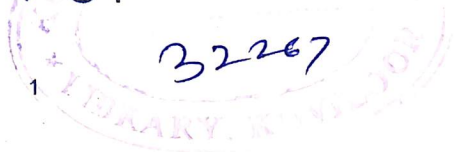
சுந்தர மந்திரம்

(சௌந்தர்ய லகரி)

கனவுதாசன்

87, வயி. வீர. வீதி,

காரைக்குடி



நூல் விளக்கம்

நூல் தலைப்பு	:	சுந்தர மந்திரம்
முதல் நூல்	:	சௌந்தர்ய லகரி
மொழி	:	தமிழ் - மொழிபெயர்ப்பு
பதிப்பு	:	முதற்பதிப்பு - ஆகஸ்ட் - 2000
உரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
நூலின் அளவு	:	1 X 16 டெம்ம்
அச்சு எழுத்து	:	10 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	:	
அச்சிட்டோர்	:	திருமகள் அச்சகம், காரைக்குடி
விலை	:	ரூ. 10

கொடைஞர் வாழ்த்து

சுந்தர மந்திரம் வந்திடத் தன்பணம்
தந்தவர் பெரியணன் வாழ்க
இந்திரா பெரியணன், இவர்குலம் வளமுடன்
என்தமிழ் போல் தினம் வாழ்க
சந்ததி தழைத்து தமிழ்போல் நிலைத்து
சடையப்பன் வழிவழி வாழ்க
தந்தனை செந்தமிழ்ச் சிந்தனை முந்துறத்
தமிழ்க்கொடைப் பெரியணன் வாழ்க !

என் உரை

வணக்கம்.

இந்நூலை எழுதத் தூண்டிய பலவான்குடி தமிழகம் சு. குமரப்பன் அவர்களுக்கும், இந்நூலைச் சரிபார்த்து உதவிய இருமொழிப் புலவர் வெங்கடேஷன் அவர்களுக்கும், என்னை ஆன்மிகப் பாதையில் அறிமுகப்படுத்திய என் ஞானத் தந்தையார் பொற்கிழிக் கவிஞர் அரு. சோ. அவர்களுக்கும், என் நன்றிகள்.

எனக்கு முன் இந்நூலை வாலம் அம்மையார், கவிராஜ சிங்கம், கவிதாமணி ரெட்டியார், பண்டித மு. முத்துவெங்கடாசலம் போன்றோர் தமிழாக்கி இருக்கிறார்கள். எது சிறந்தது என்பதை நீங்கள் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கம்பன் ஏன் இத்தனை சந்தம் பாடினான் ? சந்தம் பாடுவதற்காகவா ? இல்லை. எல்லாச் செய்தியும் எல்லா வடிவத்திலும் கவிதை ஆகிவிடாது. இந்த நூல் எழுதும் போதுதான் இந்த விவரம் எனக்குத் தெரிய வந்தது. எட்டாவது கவிதையை மட்டிலும் பதினான்கு வடிவங்களில் முயற்சி செய்திருக்கிறேன். செய்யுளாய்ப் போய்விடாமல் கூடியவரை கவிதையாய்க் கொடுத்திருக்கிறேன்.

ஆதிசங்கரர் கூறியதை மிகச் சரியாகச் சொல்ல முற்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இது தழுவல் இல்லை. மொழிபெயர்ப்பு. 100 % இல்லை என்றாலும் 99 % சரியாய் இருக்கும்.

விருத்தங்கள் வேறு வேறு சந்தங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளதால் சந்தத்தை உள்வாங்கிப் படித்து மகிழுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என் 'உள்வெளி', 'கைக்குடை வானம்' இரண்டுக்கும் கிடைத்த ஆதரவை விட இந்த 'சுந்தர மந்திரம்' நூலுக்கு அதிகம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்நூல் வெளியீட்டுச் செலவைக் கேட்டவுடன் மறுப்பின்றி முகம்மலர்ந்து ஏற்றுக் கொண்ட சா. லெ. நா. சா. பெரியணன் அவர்களின் கொடையுள்ளம் என்றும் நன்றிக்குரியது.

அன்புடன்,
கனவுதாசன்,
87, வயி. வீர. வீதி,
காரைக்குடி.

உலகம் முழுதும் பயணம் செய்யும்
 உனது தம்பி முருகனை
 உலகம் அம்மை அப்பன் என்றே
 உரைத்து வெற்றி கண்டனை
 கலகம் பரவும் எனினும் தெனியும்
 கடைசி என்ற உண்மையில்
 உலவும் கோட்டை விநாய காக்கென்
 உள்ளெழும்பும் வணக்கமே

சக்கரம் சுழலுது சக்கரம் சுழலுது
 சகலமும் அவளின் ஆட்சி
 சமுத்திர அலையிலும் தகிக்கிற ஒளியிலும்
 சர்வமும் அவளின் காட்சி
 அக்கரை தெரியுமோ ? அடிநிலம் புரியுமோ ?
 ஆணவம் மறைத்து விடுமோ ?
 அடியிலே கிடக்கிறேன் மடியிலே கிடத்திநீ
 ஆதரி சக்தி உமையே !

காலடி தோன்றிய ஆதி சங்கரர் - இரு
 காலடி வணங்குகிறேன் - அவர்
 நூலடிக் கொண்டொரு நூலடி யாத்திடும் - மிகு
 நுட்பம் வேண்டுகிறேன் - உயர்
 மேலடித் தத்துவம் மெல்லிய உட்பொருள் - ஒரு
 வித்தகம் நானறியேன் - நறும்
 பாலடித் தங்கிடும் பாகின் நறுஞ்சுவை - தமிழ்ப்
 பாவாய் தருவாயே !

1

படைக்கவே வேண்டுமாயின்
பரமனும் உன்னைச் சேர்ந்தால்
கிடைக்குமாம் தேவி ! இன்றேல்
கேள்வினில் அசைவு முண்டோ ?
அடிக்கிணை யாதோ ? மூவர்
அயன், அரன் அரிவணங்கும்
படிக்குநீ ஆனாய் ! இந்தப்
பாவியும் வணங்கலாமா ?

2

உன்னடித் துகள் அணுவில்
உலகையே பிரமன் ஆக்க
உன்னடி திருமால் தாங்க
உலகமாய் ஆனதாலே,
உன்னிடம் உள்ள ஈசன்
உன்னடி நீறு பூச
என்னெனச் சொல்வேன் ! உந்தன்
இணையடிப் பெருமை அம்மா !

3

கதிரவன் தோன்றும் தீவு
ஞானமாம் தேன் பெருக்கு
உதிரியாம் ஏழை வாழ்வுக்கு
ஒளிச்சுடர்த் தகதகப்பு
வதிக்கடல் பிறவி மீள
வாய்த்ததோர் பூமி ஈர்ப்பு
எதிர்ப்பட ஏதுமுண்டோ ?
இணையடிக் கிணையும் உண்டோ ?

7

4

காப்பதாய் மூவர் சொல்வார்
கைஉடல் அபயம் காட்டும்,
காப்பதாய் சொன்ன தில்லை
கைவிரல் காட்ட வில்லை,
மாப்பயம் போக்கும், முக்தி
வரந்தரும் தேவி ! உந்தன்
பூப்பதம் வென்ற பாதம்
புகழ்நலம் காக்கும் அம்மா !

5

வணங்கினால் வரங்கள் ஈவாய்
மால்உனை வணங்கிப் பெண்ணாய்
சிணுங்கினான், சிவனும் மோகச்
சிலிப்பினைக் கொண்டான் அம்மா !
வணங்கிமன் மதனும் மிக்க
வனப்பினைப் பெற்ற தாலே
இணங்கினர் முனிவர் கூட
என்னெனச் சொல்வேன் உன்னை.

6

மன்மதன் மலர்வில் பூண்டான்
வண்டுகள் நாணாய் ஏறும்
தண்மலர் கமலத் தோடும்
தரைமலர் நான்கும் பாணம்
தென்றல் - தேர், வசந்தப் பூப்பே
தெளிந்த நல் அமைச்சன், உந்தன்
மின்வலிக் கடைக்கண் பார்வை
வெகுமதி உலகம் வென்றான்.

8

7

சிறுமணிப் பொன்மணி குலுங்கும் கிண்கிணி
 சிற்றிடை மேகலை வெட்கிடும் சிரிப்பொலி
 கரு நிற யானையின் மத்தக மார்பகம்
 கை, வில் பாணமும் பாசமும் அங்குசப்
 பெருமகள் பெருமைகள் பேசிட முடியுமோ ?
 பெருமுலை வணங்கிய தொருகளித் தோற்றத்
 திரிபுரை எம் உயர் தேவதை வருகநீ !
 தெரிகநீ காட்சி எழுந்தருள்வாயே !

8

தேனானந்த அமுதக் கடல்நடு
 செழிப்பானந்தக் கற்பகத் தருக்கள்
 வானானந்த மாய்த்தொடப் பார்க்க
 மலரானந்த ரத்தினத் தீவில்
 ஆனஆனந்த கதம்ப மரங்கள்
 அமைந்தசிந்தா மணி மாடத்தில்,
 ஞானானந்த மஞ்சம் கொண்ட உன்
 அருளானந்தம் நினைப்பர் சிலரே !

9

மூலமேனும் பூமி, மணி
 பூரகமாம் தண்ணீர்
 மேலும்லிங்கம் நெருப்பாகும்
 மார்புகாற்று, கழுத்தோ
 மேலுளதோர் ஆலகாலம்
 புருவம் - மனம், கடந்தே
 ஆளனுடன் தலைக்கமலம்
 அமர்ந்து கனிப்புற்றாய்.

9

10

இணைந்திருக்கும் திருவடிகள் தனிலிருந்தே
 எழுந்திருக்கும் அமுதவெள்ளப் பெருக்கினாலே
 நனைந்திருக்கும் நாடிநரம்பெல்லாம், பின்னர்
 நகர்ந்திருக்கும் நிலவிருந்து மூலாதாரம்
 வனைந்திருக்கும் உன்உருவம் பாம்பைப் போலே
 வட்டமென, தாமரையின் தண்டின் உள்ளே
 புனைந்திருக்கும் நூல்போலும் நுண்ணுடலால்
 புரிந்திருக்கும் அறிதுயில்தான் என்னே அம்மா !

11

நாற்பத்தி நான்காகும் கோணங்கள் மொத்தம்
 நடைபாதம், திரிகோணம், பின்எட்டுக் கோணம்
 பார்க்கறிய உட்கோணம் பத்துவெளிக் கோணம்
 பத்தோடும் பதினான்கு கோணங்கள் ஆகும்.
 காக்குமவள் தளம்எட்டு பதினாறு பின்பு
 கைரேகை போல்முன்று நல்வட்ட ரேகை
 நாற்றுளைகள் போட்டிருக்கும் பூபுரங்கள் மூன்று
 நம்அம்மை சக்கரத்தின் நல்வடிவம் கண்டீர் !

12

திரண்ட பேரெழில் தேவ மாதரார்
 மிரண்டு போயினர், விரதம் பூண்டியர்
 பரந்த பேரெழில் பார்க்க எண்ணினார்,
 வரைந்த நான்குகன் வடிவம் சொல்லவோ ?

13

நரைபெற்றவன் அழகற்றவன் நலிவுற்றவன் எனினும்
விரைவுற்றான் கடைக்கண்ணினி விழுந்துற்றிட எழிலும்
நிறைவுற்றவன் சரிவுற்றிட நெகிழ்ந்திட்டவன் ஆவான்,
வரைவற்றநல் சுகம்பெற்றுயர் வளமுற்றனன் அம்மா !

14

முந்நூற்றி அறுபதாம் கிரண வீச்சு.
முதல்ஐம் பத்தாறினிலே மூலா தாரம்
பின்ஐம்பத் திரண்டினிலே நீரா தாரம்
பிறகு அறுபத் திரண்டினிலே சுவா தீட்டானம்
இன்னுமோர் ஐம்பத்தி நான்கோ காற்று
இதன்பின்னர் எழுபத் திரண்டோ வானம்
பின்னர்வரும் அறுபத்தி நான்கோ உள்ளம்
பேணுமுந்தன் இணையடியைப் பேசப்போமோ?

15

சரற்காலச் சந்திரன்போல் அழகு மேனி
சந்திரகலை மணிமகுடம், வரதபயம்
விரற்காட்டும் முத்திரைகள் இருகரத்தில்;
மேலும்ஒரு கரத்தினிலோ நூலினோடும்
ஒருகரத்தில் படிகமாலை உள்ள தேவி
ஒருதரமே உனைநினைக்க அட்டா, என்னே !
சரசரெனக் கவிவருமே மதுர மாக
சலித்திடுமே தேன்பாலும் அமுதத் தோடு.

16

கவிமனத் தாமரை இதழ்விரி வெயில்நீ
கதிர்ச்சுடர் செந்நிறக் கன்னிகை உன்னையே!
தவமெனக் கிடந்தவர் கலைமகள் எழில்நலம்
தனதுயர் வடைவரே! கலைவளம் பெருகிட

17

சீதளப் பால்நிற வொளிநிற வாக்குத்
தேவதை எண்மர் வசினி, காமேச்வரி
மோதினி, விமலை அருணை சயிநீ
சர்வேசி கௌலினி முதலியோர் சூழுனை
காதலால் நினைந்து தொழுபவர்க் கெல்லாம்
கலைமகள் முகமலர் வீசிடும் நறுமணம்
போல்தருங் கவிதையால் அரும்பெருங்காப்பியம்
புனைவரே! புலவர்கள் போற்றி மகிழ்வரே.

18

விடிகாலைக் கதிரொளிபோல் சிவந்தமேனி
விழுஞ்சுடரில் தெறிக்கின்ற பளபளப்பு
வடிவழகுச் சிவப்பொளியால் மேலிருக்கும்
வானுலகும் இவ்வுலகும் மூழ்கின்றென்றே
அடிமனத்தும் உனைஉணர்வோன், கண்கள் பேசும்
அழகெழுதும் ஊர்வசிபோல் தேவ கன்னி
பிடிபடவே பெருங்குகத்தைப் பெறுவான் எல்லாம்
பேரொளியால் நீபுரந்த கருணை அம்மா!

19

சக்கர மையப் புள்ளி
சக்திஉன் முகமாம்! கீழே
தக்கதோர் இருமுலைகள்
தாவினால் அழகு யோனி;
பக்குவத் தியானம் செய்வோர்
பரிதியை நிலவை, மார்பாய்
மிக்கதோர் உலகம் மூன்றை
மயங்கிட வைப்பார் அம்மா!

20

திமிறும் கிரணம் பரவும் ஒளியில்
அமுதம்பொழியும் தேவியே!
அமுதநிலவு காந்தச் சிற்பம்
அனைய உன்னை நினைகுவார்
நிமிரும்பார்வை கருடனாகும்
பாம்புநஞ்சு போக்குவார்
தமது நினைவில் உனையேழுதி
சுரத்தைக்கூட நீக்குவார் !

21

சூரியன், நிலவு, தீயாம்
சூக்கும ஆறு நீந்தி
நீரிலாக் கமலப் பூவில்
நிலைத்ததோர் கலையை, ஞானப்
பேரிடை, மலத்தை, மாயை
பிரித்தவர் அறிவர், மேலும்
வேறிடம் கிடக்கும் வாழ்வு
வேலையே மாற்றி வெல்வார்

13

22

பவானி எனக்கருள்தான்
பாலிப்பாய் என்று சொல்ல
பவானி என்ற வார்த்தை
பகர்ந்ததும் உடனே தேவி
அவனுக்கு மயன்அயன்மால்
மகுடங்கள் வணங்கப் பெற்ற
தவஅடிக் கருணைகாட்டி
சாயுச்ய பதவி தந்தாய்

23

என்றெஞ்சில் உன்னுருவம்
எழில்சிவந்த தாகும்,
கண்விழியோ மூன்றாகும்,
கனத்தஇரு கொங்கை
முன்வணங்கும், சந்திரகலை
முடியுடையோய் இறைவன்
இன்னுமொரு வலப்பாகம்
எடுத்தனையோ தேவி.

24

பிரமனோ உலகை ஆக்க
பின்திரு மாலோ காக்க
பரமனோ அழித்தல் செய்ய
பார் இவர் மூவர் தம்மை
மறையவே செய்வான் தம்மில்
மகேசன், சதாசிவன், உன்
புருவத்தின் அசைவு பெற்றே
போனவர் திரும்பச் செய்தான்

25

முக்குண மூவர் தேவர்
முடிமணி மீது கைகள்
அக்கறையோடு கூப்ப
அம்மநின் அடிவணங்கும்
தக்கதைச் செய்ய, மூவர்
தாள்களும் வணங்கல் போலே !
சிக்கெனக் கண்டு கொண்டேன்
தேவி ! நீ அருளவேண்டும்.

26

பேருழிக் காலந் தன்னில்
பிரமன்மால் எமனுங் கூட
யார்யாரோ அழிந்தார், மேலும்
இந்திரர் ஈரேழ் பேர்கள்
தீர்ந்தார்கள் ! அம்மா ! உன்னைச்
சேர்ந்ததால் சிவன்பிழைத்துச்
சேர்ந்தனன் கூடி இன்பச்
சிலிப்பினைக் கண்டான் அம்மா

27

என்மொழிகள் மந்திரமாய், கைஅசைவோ முத்திரையாய்,
என்நடையோ உன்வலமாய், புசிப்பதுவோ ஆகுதியாய்,
என்உறக்கப் படுக்கையதோ
உனைவணக்கம்செய்வதுவாய்,
என்னிதய உள்ளொளியே ! இவ்வாறாய்ச்
செய்திடம்மா.

28

காலகாலம் அமுதம்பருகி வாழுவோரும் ஊழியில்
காலமானார் தேவரான பிரம்மனோடிந்திரன்
ஆலகாலம் பருகிடினும் அழியவில்லை நம்சிவன்
சீலதேவி காதணிந்த தாடங்கத்தின் மாண்பினால்.

29

நான்முகனும் திருமாலும் இந்திரனும் உன்னை
நாள்தோறும் வணங்கத்தான் வருவாரே அன்னை
மேன்மகனாம் பரமசிவன் வருகின்ற வேளை
வேகமுடன் நீஎழுந்து வரவேற்கும் போது
கால்முனையில் தேவர்களின் திருமுடிகள் மோதும்
கடினமதை அகற்றிவிட ஒதுங்கிவர வேண்டும்
போல்மொழிகள் அங்குமிங்கும் கேட்டிடுமே அம்மா
பொன்மொழிகள் போலவையும் சுவைநிறைந்த தாகும்

30

உன்ஒளி வடிவந் தோன்றும்
ஒளிமிகும் எட்டு சித்தி
தன்னிலே சூழப் பெற்ற
தாயுனை ஆன்மா என்போன்
புல்நிகர் என்பான் ஐயன்
புரந்திடும் செல்வம் எல்லாம்,
அன்னவன் ஊழித் தீயால்
ஆரத்தி கொள்வான், என்னே !

31

அறுபத்தி நான்கான கலைகள் தந்தே
 அகிலத்தை ஏமாற்றி விட்டார், ஈசன்,
 உறுதியுடன் கட்டாயப் படுத்தி நீயும்
 உறுபயன்கள் தரவைத்தாய், மேலும், இந்தப்
 பிறவிக்கே முழுதான பயனை நல்கும்
 பெரிதான பஞ்சதசி என்னும் உந்தன்
 நிறைகலையை உலகுக்கே தரவும் வைத்தாய்,
 நின்னருளால் இப்பூமி வெளிச்சம் கொள்ள !

32

பதினைந்தெழுத்து மந்திரங்கள்
 பரவும் எங்கள் சுந்தரி !
 அதிலும் மூன்று கண்டமாக
 ஆனஎங்கள் சுந்தரி !
 முதலில் நெருப்பு, சூர்ய, சந்திர
 மூன்று கண்ட மாகினாய்.
 இதில்நீ அடக்கம், எனினும் சிவனும்
 எல்லாம் அடக்கம் உன்னிடம்.

33

எழுத்துக்கள் பதினைந்தோடும்
 இன்னுமோர் மூன்று சேர்க்க
 அழுத்தமாய் மந்திரங்கள்
 ஆகுமாம் நெய்யாய், உந்தன்
 வெளுத்ததோர் ஞான மென்னும்
 வேள்விக்கு ! ஞானி எல்லாம்
 முழுக்கிடும் மகிழ்ச்சி வெள்ளம்
 மூழ்கினார் என்னே ! அம்மா !

34

ஒன்பது வடிவங் கொள்ளும்
 உயர்சிவன், கதிர், நிலவு
 என்பவை தனங்களாக
 இருக்குமோர் உடலும் நீயே !
 ஒன்பது வடிவனாக
 உன்னையே நினைத்தேன் தேவி
 அன்புளீர் ! தேகம், ஆன்மா
 ஆயினீர் ஒன்றாய் நீங்கள் !

35

நெஞ்சம்நீ வானம்நீ காற்றும் நீயே
 நெருப்பும்நீ நீரும்நீ பூமி நீயே
 கொஞ்சம்நீ அதிகம்நீ எல்லாம் நீயே
 கோலம்நீ பாலம்நீ சீலம் நீயே
 மிஞ்சும்நீ ஆனந்த வடிவ மானாய் !
 மேலும்நீ ஞாலம்நீ சிவன்மனைவி !
 எஞ்சும்நீ நான் அகற்றும் தேவி ! இங்கே
 எல்லாம்நீ ! பின்இங்கே நான் தான் ஏது ?

36

இருபுருவ மத்தியிலே நிற்பான், கோடி
 எழுகதிரோன் சுடரொளிபோல் இருப்பான், பாரும்
 ஒருபுறமோ பேரின்பம் நுகர்வான், மற்றும்
 ஓர்புறமோ உன்ஆணை கேட்டிருப்பான்
 திருவடிவே ! செஞ்சுடரோன், நிலா, நெருப்பு
 தீண்டாத பேரொளியே ! உன்னைச் சேர
 தருவாரே மயன்சம்பு நுழைவுச் சீட்டு
 தாளிணையை நினைந்தென்றும் வணங்கு கின்றேன் !

37

சுந்தரிஉன் விசுத்தியிலே பளிங்காய்
 சுடர்வீசி ஆகாசத் தத்துவத்தை
 தந்தசிவன் உடன்சேர்ந்து பால்ஒளியை
 தருகின்றீர் அஞ்ஞான இருள்விலக்க,
 உந்தன்ஒளிக் காந்தியிலே, வாழும்
 உலகமெலாம் ஆனந்தம் கொள்ளும்,
 சந்திரனின் ஒளிபருகி வாழும்
 சகோரப் பறவையினைப் போலும் !

38

ஞானியர் உள்ளப் பொய்கையில் பூத்த
 ஞானத் தாமரை மலரில் ஆனந்தத்
 தேனைப் பருகிடும் தேவ தேவியே !
 தெளிந்த பதினெண் கலைகள் தோற்றி,
 ஆன நீரில் பாலைப் பிரித்திடும்
 அதுபோல் குற்றம் குணத்தைப் பிரித்துத்
 தானே உள்ளச் சக்கரம் சுழலும்
 சக்தி சிவமே ! வணக்கம் ! வணக்கம் !

39

சக்கர விங்கந் தன்னில்
 தத்துவ நெருப்பி னாலே
 மிக்கதோர் ஒளியைப் பாய்ச்சும்
 மேனியன் சிவனை, சக்தி
 ஒக்கவே பணிந்தோம், தேவன்
 ஒளியினால் உலகெரிக்க
 பக்குவக் கருணை சிந்தும்
 பார்வையால் காத்தா யம்மா !

40

நீலமேக ரூபமான தேவதேவி பூரணி
 நிலவும்நாபி பூரகத்தில் காணுகின்ற காரணி
 நீலமேக மின்னலெல்லாம் காரிருளை ஒட்டுமே
 நினைந்து நானும் வியக்கும்கோடி மின்னல்ஒளி தீட்டுமே
 கோலவண்ணம் கூடுகின்ற வானவில்லின் அற்புதம்
 கூடுகின்ற பேரொளியில் ஆபரணம் மின்னுமே
 காலமென்னும் தீ எரிக்கும் மூவுலகம் யாவையும்
 காணுமந்த அமுதவெள்ளம் குளிரவைக்கும் பாருமே.

41

மூலாதாரச் சக்கரத்தில்
 முழுதும்நடனம் ஆடுகின்ற
 கோலாதேவி சாயாவைக்
 கொண்டானந்தத் தாண்டவத்தை
 தாளையத்தில் ஆடுகிற
 தாயே உன்னை வணங்குகிறேன் !
 காலவெள்ளம் பிரளயம்பின்
 கலந்துகூடி எமைக்காப்பீர் !

42

என்னசொல்ல உன்மகுடம் பன்னிரண்டு சூரிய
 இரத்தினத்தில் இழைத்துவாம் உன்மகுடச் சந்தியில்
 மின்னும் நவ ரத்தினத்தின் ஒளிச்சுடர்கள் பரவியே
 மேவும்வான வில்லெனவே தோன்றுதம்மா ! என்னமாய் !

43

கருத்த நெய்தல் பூக்கள் போல
 நெருக்கமாகச் சுடர்விடும்
 கழிப்பதான எம்அஞ்ஞான
 இருட்டை ஒட்டும் கூந்தலே
 பொருத்தமான இயற்கைவாசம்
 புரியமயன் தோட்டத்தில்
 பூத்ததான கற்பகத்துப்
 பூக்கள் கூந்தல் நாடுமே.

44

வடிவெல்லாம் பேரழகு கொண்ட உந்தன்
 வகிட்டழகை என்னவெனச் சொல்லப்போமோ ?
 முடிவகிடோ முகஅழகு வழிந்து செல்லும்
 முன்வழிபோல் மின்னும்மா ! இருள் மிகுந்த
 வடிவ முடி பல பகைவர் கூடி, சிக்க
 வைத்தாரோ சூரியனை மையம் பொட்டாய்,
 நடுவில் ஒளி விரியும்வழி வகிடும் எங்கள்
 நல்வாழ்வை நல்கட்டும் அம்மா ! அம்மா !

45

தாமரை முகத்தில் பற்கள்
 தனிஇதழ் முறுவல் கூட்டும்
 தேன்மலர் வாசம் வீசும்
 திருமுக மலரைத் தேவன்
 தாமிரு வண்டுக் கண்ணால்
 தாவுவான் நெற்றி சுற்றி
 பூமுக வண்டாய்க் கேசம்,
 பூவினை முகம் நகைக்கும்

46

சந்திர கலையைப் போலே
சந்திரப் பால் வெளிச்சம்
சிந்திடும், உந்தன் நெற்றி
சீர்முடி மகுடந் தன்னில்,
முந்தியே மேலே நோக்கும்
முறையினை மாற்றி வைத்தால்
சந்திர கலைகள் சேர்ந்து
சந்திரன் முழுமை ஆகும்.

47

மன்மத வில்லென உன்புருவம்,
வண்டுபோல் இருகண் நாண்கயிறு,
மன்மதன் இடக்கையில் இருப்பதனால்
முழங்கையிலிருந்து மணிக்கட்டு
முன்வரை, கையும் விரல் சந்தி
மூடும் வில்லின் நடுப்பகுதி
மென்வளைவுடைய உன்புருவ
மேன்மையை என்னெனச் சொல்லிடுவேன்

48

முன்னொரு தேவியே ! வலமிருக்கும்
கண்ணொரு சூரியன் பகலாக்கும்
இன்னொரு சந்திரன் இடக்கண்ணோ
இரவினை ஆக்கும் ! நடுக்கண்ணோ
பொன்மலர்த் தாமரை போலிருக்கும்
புலருங் காலை மாலை என்னும்
முன்பின் காலம் ஆக்கி வைக்கும்
முக்கண் பெருமை என்சொல்வேன் !

22

49

விரிந்து மங்கலம் விளங்கும் விழிகளை
 வெல்லக் கருநெய்தல் பூவால் ஆகுமோ ?
 பரந்து அகன்றது பாம்பின் படமென,
 பரிவு கொண்டது அமுது சொரிவது,
 சிறந்து வென்றது மதுரம் தருவது
 தேர்ந்த மாநகர் போல ஒளிர்வது
 நிறைந்து, விசாலா, அவந்தி, மதுரா
 நீண்ட பெயர்களால் அழைக்கத் தகுந்தது

50

கவிப்பூவில் தேன்பருகும் ஆவல் கொண்டு
 கவிஞர்களின் காவியத்தை விரும்புகின்ற
 செவிபிரண்டு கொண்டவளே ! கண்கள் விட்டுச்
 சிறிதளவும் விலகாமல் இருப்ப தாலே
 சுவைக்கவியில் காதோடு கண்ணிரண்டும்
 சொக்கிப்போய் கிடப்பதனால், நெற்றிக் கண்ணோ
 தவிக்கிறதே, பொறாமை கொண்ட தாலே
 தான்சிவப்பாய் மாறியதோ ! என்ன சொல்வேன் ?

51

உன் விழிப் பார்வையில் எண்வகைச் சுவைகள்
 உன்சிவன் இடத்தோ சிருங்காரமாகும்.
 பின்வரும் மக்களுக்கு இளிவரல் கூடும்
 பெருமானின் பாம்பிடம் அச்சம், கங்கைப்
 பெண்ணிடம் கோபம், நெற்றிக் கண்ணிலோ
 பெருமிதம், அற்புதம் பேசிடும் சொற்பதம்
 என்னிடம் கருணை தோழியரிடத்தோ
 இனிதாம் நகைச்சுவை காட்டுதே அம்மா !

52

காணுங்கள் தேவியவள் கண்ணிரண்டும்
 காதுகளைத் தொடப்பார்க்கும், இமைமுடியோ
 பாணங்கள் இருபுறமும் கட்டியுள்ள
 பளபளக்கும் இறகுகளாம். இவற்றினாலே
 பேணுந்தன் சாந்தியினை விட்டே, ஈசன்
 பெறுவானே சிருங்காரம், மன்மதனின்
 பாணங்கள் தான்விழிகள், அம்மா ! உந்தன்
 பார்வைஅம்பு தைத்தீசன் மயங்கிப் போனான்.

53

செந்நிறம் கருப்பு வெண்மை
 தீட்டிய மையினோடும்
 முந்நிறம் கொண்டாய் அம்மா !
 முற்படும் ஊழிக் காலம்
 உன்னிலே அடங்குகின்ற
 உருத்திரன் மால் பிரமன்
 பின்னும்நீ படைக்க மூன்று
 பெருங்குணம் கொள்ளும் கண்கள்.

54

கண்களில் சிவப்பு வெள்ளை
 கறுப்பென மூன்று கோடு
 செந்நிறச் சோணை யோடு
 தெளிந்தநல் வெண்மை கங்கை
 இன்னும்ஓர் கரு யமுனை
 என்றுதான் ஓடி, பாரும்
 என்னெனச் சங்கமிக்கும்
 எங்களைப் புனிதம் செய்யும்

55

கண்களை மூடிக் கொண்டால்
 காட்சிகள் அழிந்து போகும்.
 கண்களைத் திறந்தால் தோன்றும்
 காட்சிகள் என்ப தாலே
 கண்ணிமை மூடா வண்ணம்
 காத்திடும் எங்கள் தேவி
 உன்னையே வணங்கு கின்றோம்
 ஒளிச்சுடர்ப் பார்வை நல்க.

56

காதினை நெருங்கும் இமைகொட்டா திருக்கும்
 கண்கள்கோள்சொல்லும் தமைப்பற்றி என்றே
 வாதிட முடியா இமைகொட்டா மீன்கள்
 வருமச்சத் தாலே நீரிலே பாயும்
 ஏதடா செய்வோம் என்றுதான்; அம்மா !
 இதுபோல் உந்தன் கண்ஒளிச் சோபையும்
 தாதவிழ் கருநெய்தல் மலருக்கும் இரவில்
 தாவிடும் மறுபடி வைகறை திரும்புமே.

57

சிறிதுமலர்ந்த கருநெய்தல்
 சிறந்த மலர்போல் விளங்கி, மிகப்
 பெரிது, காது வரைநீண்டு
 பேசும் அழகு விழிப்பார்வைப்
 பரிவில் இந்த ஏழையையும்
 பார்த்துக்கொடுத்தால் குறைவாயோ ?
 விரியும் அரண்மனை காடுவயல்
 வெளிச்சம் கொடுக்கும் நிலவேபோல்

25

58

காதுக்கும் கண்ணுக்கும் நடுவில் கொஞ்சம்
 காண்கின்ற வளைவினைத்தான் பார்க்கும் போதில்
 ஈதென்ன மன்மதனின் வில்லா என்பார்
 ஏனென்றால் உன்பார்வை உட் புகுந்தே
 காதுகளை மீறிஓர் ஒளிகொடுக்கும்
 காட்சி, வில்லில் பாணத்தைத் தொடுப்பதைப்போல்
 சேதியினைத் தருகிறதே அம்மா ! உந்தன்
 தெய்வீக அம்சங்கள் கொஞ்சமில்லை.

59

கன்னத்துக் கண்ணாடி தன்னில் மின்னி
 காதணிகள் நான்குபோல் தோன்றும் அம்மா !
 உன்முகமோ மன்மதனின் தேராம், கால்கள்
 ஒருநான்கு காதணிகள், இதனில்ஏறி
 மன்மதனும் சிவனோடு போர் தொடுத்தான்
 வளர்பிறையும் சூரியனும் இரண்டு காலாய்
 கொண்டுள்ள பூமித்தேர் ஏறி ஈசன்
 குறுக்கிட்டான் பழம்பகைமை தீர்த்தான் காமன்.

60

முலைவழி சிந்தும் பாலும்
 மூத்தே, ஈர் அமுதும் தோற்
 கலைமகள் மகிழு மாறே
 கனிந்ததாம் சொற்கள் சொன்னாய்
 தலையினை அவள் அசைத்தாள்
 குண்டலம் சரிதான் என்ற
 நிலையினைச் சொல்வ போலும்
 அசைந்தது நேரில் அம்மா !

26

61

மூக்கெனும் மூங்கில் தன்னுள்
 முத்தினைத் தாங்கும் மூச்சுப்
 போக்கிலே இடது நாசி
 போயிடும் காற்றில், முத்து
 மூக்குத்தி ஆனதைப் போல்
 முத்துமூக் குத்தி பூண்டாய் !
 ஆக்கமே பெருக வைப்பாய்
 அணிந்தமூக் குத்தி யாலே !

62

செந்நிற இதழ்கள் கோவைப்
 பழத்தினைச் சிவப்பில் வெல்லும்
 உன்னிதழ் உண்ண, கோவை
 உயர்நிறம் கொண்டு வெட்கும்.
 செந்நிறக் கொடிப் பவழம்
 தித்திக்கும் பழத்தைத் தந்தால்
 உன்னிதழ் நிறமும் அஃதும்
 ஒன்றென ஆகும் அம்மா

63

உலவு பறவை நிலவின் ஒளியை
 உண்ணுகின்ற சகோரம்,
 நிலவு முகமும் முறுவல் ஒளியும்
 நின்னில் மெரும் என்பதால்
 வளரும் ஒளியை அளவு மீறி
 வாரி உண்டு தெவிட்டவே
 நிலவின் அமுதம் புளிநீர் என்று
 நித்தம் இரவு பருகுமே

64

விரும்பு கணவன் வலங்கள் பெருமை
 விளங்கு புகழைத் தினந்தினம்
 திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் நாவும்
 செம்பருத்தி ஒத்ததாம்
 கரும்பு நாவின் நுனியில் வாழும்
 காரணத்தால் கலைமகள்
 நிரம்புவெண்மை சிவந்த தான
 நிறமாய் மாறிப்போகுமே.

65

முருகன் திருமால் இந்திரன் சேர்ந்து
 மூவரும் வெல்வார் அசுரரை, வென்று
 வருவார் உன்னிடம் திருமுடி கழற்றி
 வணங்குவார், பச்சைக்கற்பூரம் சேர்த்து
 திருவாய் மெல்லும் தாம்பூலம் அவர்க்கு
 தின்னத் தருகுவாய் மகிழ்வாய்த் தின்பார் !
 பெறுவார் சிவன்கழுத் தேறிய மாலையை
 பின்சண்டி கேசரும், சிறந்ததும்எதுவோ ?

66

கலைமகள் வீணை மீட்டும்
 கானத்தில் சிவனை மெச்ச
 தலையினை அசைத்து நீயும்
 தாளம்போல் அடடா என்க,
 விலைமதிப் பில்லா வீணை
 ஒலியினைக் கேலி செய்யும்,
 கலைமகள் உறைத் துணியால்
 கட்டினாள் கான வீணை

67

அன்பு கொண்ட தந்தை தொட்டார்
 அழகு மோவாய் நுனிக்கரம்
 இன்புகொள்ள எந்தை தொட்டார்
 இதழமுது பருகவே
 உன்முகக்கண் ணாடி கொண்ட
 உறுபிடிபோல் உள்ளது
 என்ன சொல்ல உந்தன் மோவாய்
 எழிலழகை அன்னையே.

68

கைகள்கொண்டு தோளணைப்பான்
 கழுத்துமுடி கூசுமே,
 மெய்முகத்துத் தாமரையோ
 மேலிருக்கத், தண்டென
 மைக்கருப்பு முடிகள் தோன்றும்
 மற்றும் முத்து மாலையே
 மெய்நிறத்துச் சந்தனத்தில்
 கொடிவனப்பு மேவுமே.

69

கதிகமகம் கீதம் என்னும்
 கானம்சொல்லும் கழுத்திலே
 பதியும் அந்த மூன்று கோடு
 பரமசிவன் இட்ட நாண்
 பதிவில் வந்து சேர்ந்ததோ ?
 பண்கள்சேரும் இருப்பிடம்
 சுதிபிரிக்கும் எல்லையோ ?
 சொல்க எங்கள் அன்னையே.

70

தாமரைக் கொடியோல் மென்மைத்
தளிர்க்கரம் நான்கு கொண்டாய்
நான்முகன் ஆக, அஞ்சாம்
நற்றலை நகத்தால் கிள்ளி
ஓம்சிவன் வைத்தான், அஞ்சி
உன்கரம் நான்கைப் போற்றி
நான்முகன் நான்கு வாயால்
நயக்கிறார் நான்கைக் காக்க

71

உன்னிரண்டு கைஅழகை என்னெனநான் சொல்லுவேன் ?
உன்நகங்கள் பொன்ஒளியில் தாமரையும் வெட்குமே
செந்நிறத்துத் தாமரையும் திருமகளின் கால்களில்
மின்னும்மரு தாணியினால் மேவுமொளி காணுமே !
மின்னும்மரு தாணியினால் மேவுமொளித் தாமரை
உன்நகங்கள் மின்னுமொளிச் செஞ்சுடரோடொப்பிட
எண்ணும்பதி னாறுபங்கில் ஒன்றெனவே ஆகுமாம்
உன்னிரண்டு கைஅழகை என்னெனநான் சொல்லுவேன்

72

தன்தாய் முலைகாண் விநாயகப் பெருமான்
தன்தலைக் கும்பமோ எனத்தலை தடவுவான்,
பின்னவன் குகனுடன் பிள்ளைகள் இருவரும்
உண்ணிடும் திருமுலைஎம் துயர் களையுமே

73

அமுதுபெருகிப் பொங்கு கின்ற
தாகையால் உன்மார்பகம்
அமுதுகொண்ட மாணிக்கத்தின்
அழுகுகொண்ட கலசமாம் !
அமுதுபருகி வாழுகின்றார்
அதனால்தானோ இதுவரை
உமதுசெல்வர் குழந்தையராய்
உள்ளனரோ அன்னையே

74

முலைகளின் நடுவினில் இடைவெளி சுடர்விடும்
உலவிடும்சரம், மகன் கணபதி தந்தது
நிலவிடும் அவன்முக அசுரனைக் கொன்றது
இலகிடும் மணி, இதழ் ஒளிதரச் சிவந்தது.

75

அழுகொளிரும் உமையவள்உன்
திருமுலையில் பெருகிடும்பால்
சுழலிதயம் பெருகிடும்பாற்
கடலெனவும், கலைமகளின்
தழல்சுடர்ச்சொல் முகவரியாம்
தருமுனது முலைபருகி
நிழலடியில் சம்பந்தர்
தருங்கவிதை பரவிடுமே !

76

சிவன்கோப நெருப்புச் சூழ
திணறிய காமன் உந்தன்
தவநாபிப் பொய்கைக் குள்ளே
சட்டெனக் குதித்து விட்டான்
அவன்நெருப்புடனே நீரில்
அமிழ்ந்ததால் வரும்புகைஉன்
தவநாபி மேலிருக்கும்
தளிர்முடிக் கோடோ தேவி !

77

நுண்ணிய நின்னிடே மேல்கரு நிறமுடன்
பண்ணிய வரிமுடி யமுனையின் சிற்றலை ?
திண்ணிய இருமுலை இடைப்படும், உரசலால்
விண்வெளி ? மறைவதாய் நாபியுள் ஒளியுமோ ?

78

தாமரை மொட்டுத் தாங்கும்
தண்டுகள் முடிகள் ஆகும்
தாமரைத் தண்டுக் காக
தண்ணீர்பாய் பாத்தி நாபி
காமனின் ஒளித்தீக் குண்டம்,
கட்டினம் ரதியின் இல்லம்,
ஓம்சிவன் கண்கள் கொண்ட
உறுதவக் குகையின்வாசல்

79

நடந்ததோர் அழகு வெள்ள
 நடையினைக் கொண்ட தாலே
 இடிந்ததோர் கரையில் உள்ள
 மரமென இடையைக் கொண்டாய்
 ஓடிந்துதான் போமோ ? உந்தன்
 உருப்பெரும் இருமுலையால் ?
 தொடர்ந்துதான் கால காலம்
 துளிஇடை வாழ்க மேலும்.

80

கச்சினைக் கிழித்துக் கொண்டு
 கக்கத்தைத் தொட்டும் பார்க்கும்
 உச்சமாம் இரண்டு கொங்கை
 ஓடிக்குமோ இடையை என்றே
 அச்சுகன் காமன் அஞ்சி
 அவ்வல்லிக் கொடி, இடையின்
 கச்சிதக் கட்டாய் மூன்று
 மடிப்பினைக் கண்டாய் தேவி

81

தன்பெரும் மலையின் மன்னன்
 தாழ்வறை எடுத்துத் தந்தான்
 அன்புடன் சீதனங்கள்
 ஆகையால் பெரிதாம், அஃதாய்
 பின்புறம் உன்றிதம்பம்
 பெரியது பரந்த தாகும்
 தன்புறம் பெரிய பூமி
 தடுக்கெனச் சுருங்கும் அம்மா

33

82

சிவந்த நல் வாழை தோற்கும்
 சேர்கரி துதிக்கை தோற்கும்
 தவஞ்செய் தடைந்தா யில்லை
 தளிரிளந் தொடைகள், ஆளன்
 சிவனைநீ பணிந்த தாலே
 தேவேந் திரனின் யானை
 தவழ்தலை கும்பம் வெல்லும்
 திண்ணிய முழங்கால பெற்றாய்

83

வைத்துளபாணம் ஐந்தால்
 மன்மதன் சிவனை வெல்லப்
 பொய்த்தனன் உன்முழங்கால்
 போயிடும் கீழிடந்தான்
 வித்தைசேர் அம்பறாவாம்
 விரல்நகம் பாணம், தேவர்
 வைத்துள மகுடம் உன்னை
 வணங்கையில் நகங்கள் தீட்டும் !

84

சிவன்சடை தங்கும் கங்கையினால்
 திருவடி கழுவப் பெற்றாய்நீ
 தவன்திரு மால்உனை வணங்குகையில்
 தருமவன் முடிஒளிச் சுடர்பெற்றே
 சிவந்திடும் உன்னடி மருதாணி
 சிறந்திடும் வேதங்கள் உன்னடியால்
 இவன்தலை வைப்பாய் அம்மம்மா !
 இணையிலா உந்தன் இணையடியை

85

அருங்கற் புடையோர் உதைபட்டே
 அசோகு பூக்கும் என்பதனால்
 விரும்பும் அசோகும் உன்உதையை,
 வேண்டிய கணவன் சிவன்மனத்தும்
 அரும்பும் ஆசை உதைவாங்க,
 அசோகு பார்த்துக் கோபம்வரும்,
 நெருங்கும் உந்தன் திருவடியை
 நெடிதே பணிந்து வணங்குகிறேன்

86

திருவடியால் உதைபடவே விரும்பிநின்ற சிவனும்
 தேடிஒரு காதலியை நாடியது போலும்
 ஒருவிதமாய் நடகமும் உன்னிடத்தில் போட
 உதைத்தாயே சிவன்நெற்றிக் கண்ணதிலே நீயும்,
 எரியடைந்த பழங்கோபம் தன்னை விட்டுவிட்டு
 எழும்புமுந்தன் காற்சிலம்பின் கிண்கிணிதான் பாரும்
 குறியுடைய மன்மதனின் வெற்றிலை போலும்
 கொண்டிருக்கும், உன்னடிகள் மேன்மைகள்தான் என்னே ?

87

இமயமலையில் உலவுகின்ற இரண்டு திருவடி
 இனியகாலை மாலை மலரும் கமல மலரடி
 சமயஅடியார் மனைகள்தோறும் செல்வம் தருமடி
 தாமரையின் மலர்கள்திரு மகளின் இடமடி
 அமையும்பனியில் உதிரும்இதழ்கள் இரவில் குவியுமே
 ஆனால்உந்தன் அடிமலர்கள் என்றும் நிறையுமே
 இமயமலையில் உலவுகின்ற இரண்டு திருவடி
 இரண்டுகமல மலரைவென்ற இனிய திருவடி

35

88

திருவடிகள் நுனிகள்புகழ் குவிந்த மையம்
 தீங்குகளும் அற்றதுவாம் ! மணத்தின்போது
 திருவடியின் நுனிபிடித்துக் கருணை யோடு
 சிவனாரும் வைத்தாராம் மென்மை யாக,
 மிருதுமிகும் திருவடியின் நுனியை ஆமை
 மேல்ஓடு போலென்று கவிகள் எல்லாம்
 ஒருவாறு சொன்னார்கள் சொல்ல லாமா ?
 ஒப்பீடு சரியாக இருக்க வேண்டும்.

89

கற்பகத் தருக்களின் தளிரான
 கரம், தரும் தேவர்க்கு மட்டுந்தான் !
 அற்புத உன்னடி கேட்டவுடன்
 அல்லாதவர்க்கும் அருள்புரியும் !
 கற்புடை பத்து நிலவுகளாய்க்
 காணும்உன் கால்நகம் கண்டு, கையாம்
 பொற்புடைத் தாமரை சுருங்கித்தான்
 போனதே தேவ மாதருக்கு !

90

வறியமனிதர் விரும்பும் செல்வம்
 வழங்கும் இரண்டுபங்கென,
 அரிய அழகுத் தேனைவீசும்
 அடிகள் பெருமை கொஞ்சமோ ?
 உரியதான ஐம்புலன்கள்
 உடன்மனமும் ஆறெனத்
 தெரியும்ஆறு கால்களோடு
 வண்டாய்நானும் திரிவனோ ?

36

91

தத்தி மெல்லடி வைத்த பொன்னடி
 தளிரைப் போலொரு சின்ன மின்னடி
 வித்தை பயின்றிட அன்னம் தொடருமே
 மெல்லச் சிணுங்கிடும் சொல்லும் சலங்கென்
 சத்தச் சதங்கைகள் பாடம் சொல்லுமே
 சந்த நயத்துடன் மெல்லக் குலுங்குமே
 மெத்து மெத்தென வைத்த பொன்னடி
 மேலும் காலொரு சின்னமெல்லடி

92

மாலுடன் நாரணன் மகேசுரன் உருத்திரன்
 நாலுபேர் கட்டிலின் காலென ஆகுவார்,
 மூலவன் காதலில் பூணுவான் வெள்ளுடைப்
 பால்நிறம் சிவக்குமே உன்நிறச் சுடரிலே !

93

சோதிசிவன் அருள்சக்தி பெற்ற தாலே
 சுருள்முடியும் முறுவலிக்கும் அழகு வீச்சும்,
 மீதியில்லை எனக்குழையும் மனமும், நல்ல
 மேலுயர்ந்த மணிக்கல்போல் பளபளத்துச்
 சேதிதரும் மார்புகளும், மெல்லிடையும்
 சிற்றோடை அல்குல்லும் பருத்திருக்கும்
 மேதினியின் சிறுமலைபோல் பின்புறமும்
 மிகப்பெற்றாய் இவைஉலகம் காக்கும் அம்மா

94

நிலவு மண்டலம் மரகதப் பாத்திரம்
 நிலவே நீர், நடு களங்கம் கஸ்தூரி
 இலக்கு கிரணங்கள் பச்சைக் கற்பூரம்
 எழிலார்பூர்ணிமை நீராடத் தொடங்கினாய்
 உலவு வெண்ணிலா தினந்தினங் குறையும்
 ஓர்நாள் அமாவாசை பாத்திரங்காலியாம்
 வளர்பிறை நாட்களில் பிரமன்நீர் நிரப்ப
 வனப்புப் பளிச்சிட தேவிநீ ராடினாய்

95

பரமசிவன் அந்தப்புரத்துப்
 பட்டத்தரசி உன்னிடம்
 வரம்பெறவே புலனடக்கி
 வரவும் வேண்டும் என்பதால்
 திறம்மிகுந்த தேவர்கூடச்
 சித்தியரைமட்டிலும்
 கரங்குவித்துத் திரும்புகிற
 காட்சி என்ன சொல்லவோ ?

96

படைப்பவன் பிரமன் ஆனான்
 பாவலர் கவிபடைத்தே
 அடைந்தனர் பிரமன் தேவி
 அஃதுபோல் செல்வர்க் கெல்லாம்
 கிடைத்தனள் திருமகள்தான்
 கிடைத்தவர் கணவர் ஆனார்
 உடைத்தனை நீதான் ஆளன்
 ஒருவனாய், உலகு காத்தாய் !

38

97

மறை அறிந்தவர் கலைமகளென
 மாலுடையவள் திருமகளென
 இறைஉமைஎன உனைவிளம்புவர்,
 இவைகடந்தவன் மனம்வாக்குடன்,
 நிறைவுடையவன் உயர்வுடையதோர்
 நெடும்மாயையாம் உருவடைந்தவன்
 நிறைவுலகமும் உனைவியந்திட
 நிலைபெற்றனை உனைவணங்குவேன்

98

பழகு கல்வி அறிவைஎதிர் பார்த்தேன் அன்னையே !
 பச்சைமரு தாணிகொண்ட உந்தன் திருவடி
 அழகுமிகும், அதைஅலம்பும் நீரை நானுமே
 அருந்துவதும் எப்பொழுதோ ? அதைப் பருகினால்
 மொழிகுவானே ஊமைகூட கவிதை என்பதால்
 இந்தநீரும் கலைமகள்வாய் மென்ற தாம்பூலம்
 வழியும்சாற்றின் தன்மையினை அடைவ தெப்போது
 வருகவருக ! எங்கள்தாயே பதில் தருகவே !

99

கலைமகள் திருமகள் உடனாடிக்
 களிப்பான் செல்வம் ஞானமுடன்,
 நிலைநிகர் இல்லா நான்முகன்மால்
 நேரெதிர் பகைவன் ஆகிடுவான்
 தலைசிறந் தழுகி ரதிதேவி
 தழுவி மகிழ்வான் உனைவணங்கி,
 அலை, பசு பாசம் நீக்கிஉடன்
 ஆனந்த முக்தி அவன்பெறுவான்

39

100

உலகுக்கே வெளிச்சத்தைப் போடு கின்ற
ஒருதீபம் சூரியனை, தீபத் தாலும்
நிலவைப்போய் சந்திரகாந்தக் கல்நீராலும்
நீள்நீராம் கடலிற்போய் அதன்நீராலும்
மலர்மாதே மக்களெலாம் ஆராதிப்பார் !
மாதாவே ! அதனைப்போல் நானும் இங்கே
கலகலென நீகொடுத்த சொல்லைக் கொண்டே
கவிதந்தேன் உந்தனுக்கே ! விந்தை பாரேன் !



